

Teamwork van de Zwammen

's Morgens vroeg verzamelen bij de Groenhof, zoals altijd, was weer geen enkel probleem voor de Zwammen. Deze keer was er gepland om bomen te gaan zagen bij het natuurgebied De Hel. Wel een interessante naam, vonden we zelf. Het zorgde voor enthousiast gezang op de fiets: 'I'm on the hiiiiiiiiighway to hell!'. Toen we er aankwamen, vonden we De Hel wel een toepasselijke naam. Het was werkelijk waar één groot verraderlijk moeras met allerlei ondiepe poeltjes. Dat maakte echter niets uit, want wij waren de Zwammen; tututuuuu, tututuuuuuu (lees: Superman deuntje). Al gauw haalden we de zagen en de handschoenen erbij om dit klusje eens te klaren. En een klusje was het, want dit keer moesten de wat grotere bomen, de elzen, om. Dat terwijl we eigenlijk van die schattige boompjes, bijna takken, gewend waren. Om ze om te kunnen zagen, ging het om de samenwerking. De één zaagde de boom om, terwijl de ander met al zijn kracht tegen de boom duwde. Sommigen, zoals ik, probeerden de kleinere boompjes (die er godzijdank wel tussen zaten) eruit te trekken. Dat doe je één keer en nooit meer, want ik viel plat op mijn rug op de grond. Mét boompje. Nog nét op het droge deel. Dat dan weer wel. Want droog, dat was het er praktisch gezien gewoon niet. Het was maar

goed dat we allemaal uitgerust waren met laarzen, want één misstap en je stond tot boven je enkel in het water/modder. Die laarzen konden helaas niet voorkomen dat we vies werden, bijna iedereen was besmeurd met groene vege en modder. Dat krijg je ervan als je pogingen doet om met zijn tweeën een

boom op te tillen en dan iemand ook nog uit zijn evenwicht brengt. Het werd zelfs zo gek dat er een achtervolging was tussen twee jongens, waarvan de één zo hard wegrende dat hij zijn laars verloor en gewoon doorstapte. Dat was het treurige einde van zijn schone sok en het iets minder treurige einde van de achtervolging. Het viel ons nog reuze mee dat we niemand hadden geplet onder omvallende bomen. Het ene gevaarte na de andere ging namelijk in een razend tempo omlaag. Ook was de kans groot dat je een boom (ja, een boom) in je gezicht kreeg, wanneer één van ons met een boom op de schouders rondliep. Je hoeft je maar een keer om te draaien en je hebt iemand aan de andere kant knock-out geslagen met je boom. Gelukkig waren dat allemaal mislukte acties en liep iedereen vrijwel gezond rond. We werkten hard, hoewel er

af en toe ook wel eens gekletst werd of ingenieuze constructies bedacht om op te zitten tijdens de pauze. De tijd ging snel voorbij; het was alweer pauze. Het scheelde weinig of we hadden met z'n allen gejuicht bij het zien van de roze koeken en warme chocolademelk. Nadat we het lekker hadden opgepeuzeld en

hadden genoten van een vaste ondergrond, gingen we weer aan de slag. Dit keer hadden we ons verdeeld in twee teams: de zaagploeg en de sleepploeg. De zaagploeg ging verder met het zagen en de sleepploeg verzamelde de al omgezaagde bomen op één plek. Echt teamwork bij de Zwammen dus. Ondertussen hadden de meesten hun jas uitgedaan, want je werd er nog warm van ook. De elzen hebben we voor Staatsbosbeheer omgezaagd en Bert Budding heeft hierna met de kettingzaag de stompjes afgezaagd. Dit natte moeras wil men weer gaan beheren als blauwgrasland. Nu de elzen gekapt zijn kan men in augustus de vegetatie (grassen en kruiden) weer maaien. Het maaisel wordt dan afgevoerd. Als je dit jaren achter elkaar blijft herhalen, wordt de bodem schraler en gaan er bijzondere planten groeien zoals blauwzegge en rietorchissen (een wilde orchidee). Hartstikke goed dat de Zwammen dus even kwamen helpen. Door deze prachtige samenwerking waren we eigenlijk zo klaar. Nou ja, misschien kwam het ook een beetje door de kettingzaag van Bert...

Karlijn